

Skláňam svoj zrak, božská prozreteľnosť,
pokorný nechám sa viesť.
Pohrúžený hlavou na kolenách,
čokoľvek dá sa zniesť.

Bratia a sestry, kto z vás má tú moc,
poslať mi svetlo sem k nám.
Po ceste za ním cez predlhú noc,
sad čerešní v hlave mám.

Tak si len hrám, neviem čo vykrútim,
tak sa tu veziem, len neviem či vystúpim.
Tak si len hrám, sám v sade čerešní,
neviem či náhoda neskolí ma prvou presnou ranou.

Hľadím na svet, ako na veľký úľ,
zložený z maličkostí.
Zamotaný v sieti na dosah rúk,
čaká kým sa ho zmocním.

Ááá tak si len hrám, sám v sade čerešní,
tak sa tu hojdám, len svet tam mi je tesný.
Tak si len hrám, sám v sade čerešní,
možno som väčší blbec ako náhoda.

Tak si len hrám, neviem čo vykrútim,
tak sa tu veziem, len neviem či vystúpim.
Tak si len hrám, sám v sade čerešní,
neviem či náhoda neskolí ma prvou presnou ranou.